

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til fru Elisabeth Arnold: Venstres opfattelse af EU er, at jo mere befolkningen ved om EU, jo større forståelse er vi helt sikre på der kommer.

Hvis vi taler om 1992-afstemningen, er det et faktum ifølge de undersøgelser, der blev lavet efterfølgende, at 60 pct. af socialdemokraterne stemte imod. Vi har aldrig i Venstre haft nogen ambitioner om, at det er os, der skal ud og overbevise socialdemokratiske vælgere. Vi havde stort set Venstres vælgere bag os i den pågældende afstemning. Vi så i 1986, hvor vi ikke havde socialdemokraterne med på slæb, hvordan vi kørte det igennem i en folkeafstemning til et ja, på trods af at der var et flertal imod her i Folketingssalen.

Til fru Elisabeth Arnold: Det er rigtigt, at man kan godt luske ting igennem, men det kan man ikke i denne sag, for der venter en folkeafstemning. Og så nytter det altså ikke noget at tro, at man 3 dage før folkeafstemningen pludselig kan sige: Så var der i øvrigt lidt om en Vestunion, og så var der i øvrigt lidt om noget med politisamarbejde. Vi er nødt til at begynde at forklare danskerne, at EU også er et politisk samarbejde, og det indebærer også nogle ting, som måske ikke umiddelbart for alle danskere er positive. Det skal vi begynde at forklare nu. Vi kan ikke komme op med det 3 dage før en folkeafstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så er det hr. Ove Fich og derefter fru Elisabeth Arnold. Så nærmer vi os vist ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl beklager sig over, at jeg ikke har svaret. Det var nu for at gøre hr. Kristian Thulesen Dahl en tjeneste, men således opfordret vil jeg da gerne svare. Jeg troede, at det var selvindlysende, at det var Folketinget, der fastlagde den danske forhandlingslinje. Det er ikke bevægelser uden for Folketinget. Disse bevægelser vil vi selvfølgelig gerne høre på. Det var derfor, jeg også sagde, at døren har stået åben hele tiden. Der er mange organisationer, LO, Dansk Industri og andre, der har henvendt sig til os med ideer til regeringskonferencen, men der er et par nej-bevægelser, som vi aldrig har hørt fra. De har ikke ringet på.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger også til det forslag til dagsorden, som hr. Kristian Thulesen Dahl har fremsat. Det er et meget besynderligt dagsordensforslag, fordi det, der står om, at man skal holde en folkeafstemning, før regeringen underskriver resultatet af en regeringskonference, gør ingen forskel, for regeringskonferencens resultat er jo ikke gyldigt, før det er blevet ratificeret. Så om man holder afstemningen før eller efter, at regeringen har skrevet under, er fuldstændig ligegyldigt, og dermed har dagsordenen overhovedet intet indhold, og det var det, jeg ville have forskånet hr. Kristian Thulesen Dahl for at høre her fra Folketingets talerstol.

Så vil jeg endelig sige til fru Charlotte Antonsen: Med hensyn til det dér med at overbevise vælgerne, så tror jeg, det er på tide, Venstre kommer i gang, for af en undersøgelse, som Finansrådet netop offentliggjorde for et par uger siden, fremgår det tydeligt, at det er blandt SF's, De Radikales og Socialdemokratiets vælgere, der er den store opbakning til udvidelsen med Central- og Østeuropa, hvorimod der blandt borgerlige vælgere er langt mindre opbakning. Det synes jeg Venstre skal se at komme i gang med at få overbevist sine vælgere om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Charlotte Antonsen leverer selv en del af nøglen til forståelsen af, hvorfor det gik galt i 1992. Fru Charlotte Antonsen sagde højt og tydeligt, at den daværende udenrigsminister havde Venstres vælgere bag sig. Problemet var jo, at han ikke havde landets vælgere bag sig, og det er enhver regerings forbandede pligt at sørge for, at der ved den slags sager er opslutning i befolkningen og ikke blot i ens eget parti.

Lad mig minde om, at den nuværende udenrigsminister er repræsentant for et overordentlig lille parti, og hvis han skulle sikre sig opbakning blandt de radikale vælgere, ville det altså ikke hjælpe meget på det samlede billede – sagt i al fredsommelighed. Men det er altså ikke nok, at man kun sikrer sit eget partis vælgere. Man skal faktisk også sørge for, at andre kan være med, ellers hjælper det ikke spor.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg blot sige, at hvis hr. Keld Albrechtsen ikke havde så mange lange korte bemærkninger, havde jeg for længst været på talerstolen for at holde mit ordførerindlæg.